

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ความผิดเกี่ยวกับเพศ : ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายอาญาการกระทำความผิดฐาน ข่มขืนกระทำชำเรา (RAPE) และ การกระทำความผิดฐานอนาจาร (INDECENT)

Sex Offense : Comparative study between offense of rape and offense of indecent

กนกพร ศรีจันทร์

นักศึกษาศาขานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันได้มีความเปลี่ยนแปลงไปในหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีติดต่อสื่อสาร ทำให้สิ่งลามกทางเพศที่เข้าถึงได้ง่าย จึงก่อให้เกิดการก่อเหตุอาชญากรรมรุนแรงทางเพศที่มีความทวีคูณในด้านความรุนแรง โดยอาชญากรรมลำดับต้นๆของประเทศคือ การกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำความผิดฐานอนาจาร ซึ่งลักษณะของการกระทำความผิดนั้นเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญาลักษณะ 9 ซึ่งความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวนั้นเป็นการกระทำซึ่งมีขอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

อย่างไรก็ตามบุคคลทั่วไปยังมีความเข้าใจผิดในการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำความผิดฐานกระทำอนาจาร งานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการกระทำความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวเพื่อให้ทราบถึงลักษณะและพฤติการณ์ที่เป็นลักษณะที่แท้จริงของการกระทำความผิด โดยตามประมวลกฎหมายอาญาความผิดเกี่ยวกับเพศลักษณะ 9 ได้มีการแบ่งแยกลักษณะของการกระทำความผิดไม่ว่าจะเป็นหลักเกณฑ์ลักษณะวิธีการและผลของการกระทำความผิดไว้อย่างชัดเจน

คำสำคัญ : ข่มขืนกระทำชำเรา, อนาจาร, ความผิดเกี่ยวกับเพศ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Abstract

Today's society has changed in many ways, and one of the changes is the crime of multiplying violence. Because nowadays access to the media is more convenient and easy, making it one of the reasons for the crime. The first crime of the country. Rape Crime and Offense. The nature of the offense is a sex offense according to the Penal Code. It is known that these two offenses are unlawful acts and acts contrary to public order and morals.

In this research, The researcher focused on the comparative study of criminal law in offense of rape and offense of indecent. The purpose of the study was to compare the differences between the two offenses mentioned above. Nowadays, people are misunderstood in the manner of true nature of the offense is committed. According to the Criminal Code, sex offenses 9. There is no distinction between the nature of the offense. The method and effect of the offense clearly.

Keywords : Rape, Indecent, Sex offense

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันจะพบว่าทุกอย่างมีการพัฒนาและมีการก้าวล้ำไปเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นทางด้านสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งยั่วยุต่างๆ หรือแม้กระทั่งการใช้ชีวิต ซึ่งจะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนสำคัญอย่างมากในสังคมปัจจุบันจนอาจเรียกได้ว่าเป็น “โลกแห่งสังคมเทคโนโลยี” และในโลกแห่งสังคมเทคโนโลยีนั้นเองที่มีทั้งข้อดีและข้อเสียซึ่งข้อเสียนี้เองที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ การกระทำอนาจาร และรุนแรงไปจนถึงการข่มขืนกระทำชำเรา และแม้ว่าเทคโนโลยีจะมีส่วนในการก่อเหตุอาชญากรรมแต่ก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น เพราะปัจจัยหลักของการเกิดการกระทำอนาจารหรือการข่มขืนกระทำชำเราอยู่ที่ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมที่เป็นฉนวนในการก่ออาชญากรรม

การข่มขืนกระทำชำเราถือเป็นเหตุอาชญากรรมลำดับต้นของประเทศและของโลก และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งปัญหาและสาเหตุหลักที่ทำให้การก่ออาชญากรรมการข่มขืนกระทำชำเราและอนาจาร มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นคือผู้ที่ถูกข่มขืนไม่กล้าที่จะเข้าแจ้งความเพื่อดำเนินคดีและเหตุนี้จึงทำให้ผู้ก่อเหตุไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายและไม่กลัวที่จะกระทำผิด

การข่มขืนกระทำชำเรา และ อนาจาร ถือเป็นกรกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนเนื่องจากการทำให้ผู้ถูกรกระทำเกิดความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียง เกียรติยศ และไม่เป็นการดีแน่ถ้าความรู้สึกนึกคิดของผู้กระทำยังมีความรุนแรงขึ้นทุกวัน

“ข่มขืนกระทำชำเรา” และ “อนาจาร” ความหมายของคำดังกล่าวนี้ผู้คนส่วนมากมักจะนึกคิดไปว่าการกระทำทั้งสองอย่างนี้เป็นการกระทำอย่างเดียวกันลักษณะและผลของการกระทำหรือรวมถึงบทลงโทษนั้นเหมือนกัน การกระทำทั้งสองกรณีนี้มีความหมายที่ต่างกัน รวมทั้งลักษณะของการกระทำ ผลของการกระทำ และบทลงโทษ ที่มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ข่มขืนกระทำชำเรา หมายถึง หมายถึง การทำร้ายร่างกายทางเพศโดยเกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์หรือเป็นการล่วงล้ำทางเพศโดยปราศจากความยินยอมของบุคคลอื่นโดยอาจใช้อวัยวะของผู้กระทำสอดใส่หรือสิ่งอื่นใดกระทำต่ออวัยวะเพศ ช่องปาก ทวารหนักของผู้อื่น การกระทำอาจใช้กำลังบีบบังคับในขณะที่อนาจาร หมายถึง เป็นการกระทำที่ไม่สมควรในทางเพศต่อร่างกายของบุคคลอื่น ถือเป็นกรกระทำอันขายหน้าต่อหน้าธารกำนัล โดยเปลือยหรือเปิดเผยร่างกายหรือกระทำการลามกอย่างอื่น

จากความแตกต่างของคำทั้งสองคำข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้คนในปัจจุบันได้เข้าใจความหมาย ลักษณะ และองค์ประกอบที่ผิดไป รวมถึงความรู้ความเข้าใจของการข่มขืนกระทำชำเราและอนาจารว่าในพฤติการณ์แห่งการกระทำต่อเหยื่อนั้นเป็นไปประการใดถึงจะเรียกว่า “ข่มขืนกระทำชำเรา” “อนาจาร”

งานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างลักษณะของ “ข่มขืนกระทำชำเรา” และ “อนาจาร” จะอธิบายความหมาย ขอบเขตในแต่ละลักษณะของการกระทำนั้น ซึ่งเป็นปัญหาในปัจจุบันแม้จะไม่ใช่ปัญหาใหญ่แต่ถ้ามีการให้ความหมายผิดก็อาจส่งผลเสียถึงผู้ตกเป็นเหยื่อรวมถึงผู้กระทำผิดด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา หลักเกณฑ์ ทฤษฎี ในการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำ ความผิดฐานอนาจารและบทลงโทษในความผิดทั้งสองฐานดังกล่าว

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและความผิดฐานอนาจาร

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยมุ่งเน้นในการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องสภาพปัญหาของการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ในส่วนของการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและอนาจารโดยศึกษาเปรียบเทียบในความแตกต่างของความผิดแต่ละฐานและผลกระทบของการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและอนาจารซึ่งจะมีผลกระทบต่อการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำผิด

การทบทวนวรรณกรรม

ความผิดอาญาเกี่ยวกับเพศ มีการจำแนกความผิดที่แตกต่างกันออกไปและด้วยความผิดเกี่ยวกับเพศนี้เป็นความผิดที่เกี่ยวกับเนื้อตัวและจิตใจของบุคคลผู้ซึ่งเป็นผู้เสียหายการกระทำความผิดดังกล่าวจึงได้รับความสนใจจากสาธารณะชนเป็นอย่างยิ่ง นั่นคือการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและและความผิดฐานอนาจาร อาจกล่าวได้ว่าความผิดทั้งสองประการดังกล่าวเป็นเหตุอาชญากรรมที่มีมาช้านานอยู่ทุกสังคมชั้น

ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราถือได้ว่าเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศรูปแบบหนึ่งที่ปัจจุบันได้ทวีความรุนแรงที่สุด การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนความยินยอมของผู้ถูกระทำ ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการใช้กำลังบังคับข่มขืนใจให้ผู้เสียหายร่วมประเวณีกับตน เช่น การเป็นบุคคลไร้ความสามารถ การที่ตกอยู่ในภาวะมึนเมา หรือแม้กระทั่งการเป็นผู้เยาว์ เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละสังคมที่แตกต่างกัน

ความผิดฐานกระทำอนาจารถือได้ว่าเป็นความผิดที่ปรากฏมาแล้วเป็นเวลานานเช่นเดียวกับการกระทำความผิดข่มขืนกระทำชำเรา เนื่องจากความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเพียงอย่างเดียวไม่สามารถครอบคลุมอันเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศได้ในทุกรูปแบบ ซึ่งความผิดฐานกระทำอนาจารมีความผิดในตัวเองโดยมีลักษณะและที่มาที่คล้ายคลึงกับการกระทำความผิดข่มขืนกระทำชำเรา แต่มีลักษณะของการกระทำที่รุนแรงน้อยกว่า กฎหมายจึงได้แยกบัญญัติไว้ให้แตกต่างกับกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราไว้โดยเฉพาะ

ความหมายของคำว่า “ข่มขืนกระทำชำเรา” และ “กระทำอนาจาร”

คำว่า “ข่มขืน” หมายความว่า การข่มขืนใจ คือได้กระทำชำเราโดยหญิงมิได้ยินยอม อาจเกิดโดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อไปนี้

1. โดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยคำว่า “ขู่เข็ญ” หมายความว่า การทำให้กลัวว่าจะได้รับภัยอันตรายในอนาคต เป็นการกระทำต่อหญิงเองหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับหญิงนั้น และเป็นการขู่ที่จะกระทำต่อทรัพย์สิน
2. โดยใช้กำลังประทุษร้าย
3. โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ซึ่งอาจเป็นภาวะที่หญิงมีอยู่ก่อนการกระทำ เช่น ผู้กระทำเป็นฝ่ายที่ทำให้เกิดภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้โดยการวางยาสลบ
4. โดยหญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น เช่นหญิงเข้าใจว่าเป็นสามี

กระทำชำเรา หมายถึง การร่วมประเวณี คือ ของลับหรืออวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายจะต้องล่วงล้ำเข้าไปในช่องลับของ หรืออวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิงจึงจะเป็นความผิดสำเร็จโดยไม่ต้องคำนึงว่าเมื่อล่วงล้ำไปแล้วชายจะสำเร็จความใคร่หรือไม่ ไม่สำคัญ การกระทำชำเราจึงต้องเป็นการกระทำโดยธรรมชาติ

(กฎหมายอาญามาตรา 276 ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำว่า “สิ่งอื่นใด” ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 วรรคสอง อาจหมายถึงมือหรือปาก ของผู้กระทำหรืออาจหมายถึงอวัยวะเพศเทียมก็ได้ ดังนั้นถ้าผู้กระทำใช้มือหรือปาก กระทำกับ “อวัยวะเพศหรือทวารหนัก” ของผู้อื่น ย่อมถือได้ว่าเป็นการกระทำชำเราแล้ว หรือผู้กระทำอาจใช้มือหรือปากของตนกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนัก ของผู้ถูกกระทำที่เป็นเพศเดียวกันก็ได้แต่ตามกฎหมายเดิมถือเป็นการกระทำ ความผิดฐานกระทำอนาจารเท่ากัน (ดร.เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ : 2558)

เหตุฉกรรจ์ มีดังนี้

ถ้าการข่มขืนกระทำชำเราเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตายซึ่งผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น (มาตรา 277 ทวิ) หรือเป็นการกระทำที่มีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือเป็นการโหม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตายมีโทษถึงประหารชีวิต (มาตรา 277 ตริ) และถ้าหากการข่มขืนกระทำชำเราเป็นการกระทำต่อผู้สืบสันดาน ผู้อยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความปกครองในความ พิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้นอีก 1 ใน 3 (มาตรา 284) โดยกฎหมายมาตรานี้มุ่ง ปกครองตามความจริงไม่ใช่อำนาจปกครองตามกฎหมาย

(ศาสตราจารย์ ดร.ทวิเกียรติ มีนะกนิษฐ : 2561)

ความหมายของคำว่า “กระทำอนาจาร”

ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 278 อธิบายความหมายของคำว่า “กระทำอนาจาร” ไว้ดังนี้

กระทำอนาจาร หมายถึง ความประพฤติที่น่าอับอาย ลามก นำบดสี ทำให้เป็นที่อับอายเป็นที่น่ารังเกียจแก่ผู้อื่นในทางเพศ เช่น สัมผัสจับต้องอวัยวะเพศของหญิง การกอด ฉุดมือ และต้องเป็นการกระทำต่อเนื้อตัวของบุคคลโดยตรง แม้จะให้ผู้อื่นกระทำต่อตัวผู้กระทำผิดเอง เช่น ให้ผู้อื่นจับของลับของตนเอง ก็ถือเป็นการกระทำอนาจารต่อผู้อื่น แต่ถ้าเป็นการกล่าววาจา สื่อภาพ ไม่เป็นการอนาจารตามมาตรานี้แต่อาจเป็นสิ่งลามกตามมาตรา 287 (มาตรา 278 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560)

เหตุฉกรรจ์ มีดังนี้

ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตายผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น (มาตรา 280) เป็นการเพิ่มโทษทางภาวะวิสัย และถ้าหากการข่มขืนกระทำชำเราเป็นการกระทำต่อผู้สืบสันดาน ผู้อยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความปกครองในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้นอีก 1 ใน 3 เช่น ใช้อวัยวะเพศถูอวัยวะเพศของบุตรสาว แม้ไม่มีเจตนาจะกระทำชำเราก็เป็นการอนาจารและต้องด้วยเหตุฉกรรจ์ (มาตรา 285) (ศาสตราจารย์ ดร.ทวิเกียรติ มีนะกนิษฐ : 2561)

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ถือเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการรวบรวมข้อมูล เอกสารทางกฎหมายและแหล่งข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องมาประกอบการวิเคราะห์ในงานวิจัย ซึ่งจะแสดงถึงกระบวนการและข้อมูลเชิงลึกที่มีการเก็บรวบรวมอยู่ในงานวิจัย ด้วยลักษณะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิจัยทางเอกสาร โดยได้ประมวลและรวบรวมผล รวมถึงการวิเคราะห์ซึ่งเป็นการเรียบเรียงไว้เป็นระบบ ซึ่งจะทำให้การศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างเข้าใจง่ายและน่าเชื่อถือ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research)

การศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญาไทย คำพิพากษาของศาล ตำรา บทความทางวิชาการ วารสาร รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ สถิติต่างๆ อีกทั้งยังได้รวบรวมข้อมูลจากสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประมวลผลที่มีมาตรฐานต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบในการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและกระทำอนาจารจึงเป็นการขยายให้เห็นความหมายที่แตกต่างกันระหว่างความผิดทั้งสองฐานดังกล่าว ซึ่งการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรานั้นเป็นการกระทำที่มีลักษณะเป็นการที่ผู้กระทำผิดได้ใช้อวัยวะเพศของตนหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำกระทำต่ออวัยวะเพศของผู้ถูกระทำ การกระทำในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรานั้นในคำที่ว่า “**สิ่งอื่นใด**” อาจเป็น มือ ปาก หรือแม้แต่อวัยวะเพศเทียมที่กระทำต่ออวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้ถูกระทำก็ถือเป็น การกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งจะมีความแตกต่างกับการกระทำอนาจารซึ่งเป็นเพียงการกระทำอันลามก เช่น การลูบ คลำ หอมแก้ม จับหน้าอกหญิง หรือแม้กระทั่งการจ่ออวัยวะเพศของผู้กระทำต่ออวัยวะเพศของผู้ถูกระทำ การกระทำอันไม่สมควรในทางเพศอันเป็นการกระทำอนาจารนั้น ให้พิจารณาจากการกระทำที่ปรากฏออกมาภายนอก ซึ่งหากคนทั่วไปเห็นว่าเป็นการกระทำอนาจารแม้ผู้กระทำนั้นจะมีได้กระทำเพื่อความใคร่แต่กระทำไปโดยเหตุอื่น เช่น เป็นการแก้แค้นหรือโกรธแค้นก็ตามซึ่งการกระทำดังกล่าวก็จะเป็นเพียงความผิดฐานกระทำอนาจารเท่านั้น

ดังนั้น ข้อเหมือนคือเป็นการกระทำมิชอบทางเพศ แต่ข้อแตกต่างกันตรงที่ข่มขืนต้องมีการล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้ถูกระทำแต่การกระทำความผิดฐานกระทำอนาจารเป็นเพียงการประพฤติมิสมควรทางเพศไม่ถึงกับล่วงล้ำไปในอวัยวะเพศก็ถือเป็นความผิดสำเร็จแล้ว

ข้อเสนอแนะ

ประการแรก เนื่องจากประเทศไทยถูกจัดอันดับให้เป็นประเทศที่มีการก่ออาชญากรรมในคดีข่มขืนกระทำชำเราเป็นลำดับต้นๆของโลก กฎหมายจึงควรมีความชัดเจน เด็ดขาด และแน่นอนในการลงโทษผู้กระทำผิดให้หนักมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจทำให้การก่ออาชญากรรมนั้นลดลง นอกจากนี้ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องบทลงโทษของการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและกระทำอนาจารเนื่องจากในบางกรณีที่พบจากสื่อต่างๆจะเห็นว่าเหตุที่ทำให้ความผิดนั้นเกิดอาจเป็นไปได้ว่าผู้ที่ถูกกระทำมีส่วนจงใจและไม่มี ความระวังตน เช่น การเที่ยวสถานบันเทิงในเวลากลางคืนและมีการดื่มเครื่องดื่มมึนเมาจนไม่ประมาณตน หรือในกรณีที่มีการรวมโดยสารไปกับบุคคลที่มีได้รู้จักมากพอ

ประการที่สอง ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของเหตุการณ์ให้มีโทษหนักขึ้นในส่วนของการกระทำที่ผู้กระทำเป็นบิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาล โดยมุ่งให้เห็นเด่นชัดในการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่เกิดในครอบครัว เนื่องจากการกระทำดังกล่าวถือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เอกสารอ้างอิง

- ดร.เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ ,กฎหมายอาญาภาคความผิด เล่ม 1, (ครั้งที่พิมพ์ : 6ปีที่พิมพ์ : ก.พ. 58)
- ดร.เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ ,กฎหมายอาญาภาคความผิด เล่ม2, (ครั้งที่พิมพ์ : 6 ปีที่พิมพ์ : ก.พ. 58)
- ศาสตราจารย์ ดร.ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาคความผิดและลหุโทษ สำนักพิมพ์ : บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, (ครั้งที่พิมพ์ : 16, ปีที่พิมพ์ : สิงหาคม 2561)
- ผู้เขียน: คณพล จันทน์หอม,ผศ.ดร. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาคความผิด เล่ม 2 (พิมพ์ครั้งที่ 3 พ.ศ.2561)
- จิตติ ติงศรัทียี กฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 2 และภาค 3 สำนักพิมพ์ : เนติบัณฑิตยสภา (ครั้งที่พิมพ์ : 7ปีที่พิมพ์ : ส.ค. 53)
- ศาสตราจารย์ ดร.หยุด แสงอุทัย กฎหมายอาญา ภาค 2-3 สำนักพิมพ์ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ครั้งที่พิมพ์ : 11 ปีที่พิมพ์ : ก.พ. 56)
- https://www.peesirilaw.com/index.php?lay=boardshow&ac=webboard_show&No=1207121
- <http://www.decha.com/article/section/Counsel/10755>
- <http://digi.library.tu.ac.th/thesis/la/1322/03ABSTRACT.pdf>
- <http://www.sobsuan.com/modules.php?name=Forums&file=viewtopic&p=30556>
- <https://ilaw.or.th/node/1859>
- https://wichianlaw.blogspot.com/2018/02/blog-post_20.html
- <https://thamaaya.wordpress.com/2015/08/05/596>
- http://hijack-007.blogspot.com/2011/09/blog-post_3259.html